

Vjerring: Den ærede Viceformand (Lehmann) begyndte sin Anke mod det foreliggende Lovforslag, idet han kæmpede mod en supponeret Grund, som havde fremkaldt Lovforslaget, den nemlig, at man var misfornøjet med, at det ene Sogn maatte bidrage Mere til Fattigvæsenet end det andet. Denne Grund har den ærede Viceformand taget tilbage, og anført en anden Grund, som han ligeledes har bekæmpet. Den Grund, troer jeg, er seldkommen ligesaa lidt begrundet som den forrige. Det er vist, at der aldeles ikke nogetsteds, mig vitterligt, er anført Noget om, at Frederiksberg Sogn vil adskilles fra Hvidovre, fordi Frederiksberg betaler Mere til Fattigvæsenet. Men ligesaa vist er det, at jeg ikke har hørt et eneste Ord i de Forhandlinger, som have fundet Sted i Sagen, som kunde tyde paa, at man havde valgt Grændsen, fordi man havde en Overtro til Sognegrændsens Hellighed. Denne Grund er ligesaa lidt hentet fra, hvad der foreligger i Sagen, som den Grund, den ærede Viceformand i Begyndelsen anførte for, at Lovforslaget skulde forkastes. Nu veed jeg ikke, hvad den ærede Viceformand troer at ville opnaae, hvis man virkelig forkastede Lovforslaget. Man vil naturligviis opnaae det, at Frederiksberg Sogn ikke skaffede sig f. Ex. Gasbelysning, Forsyning med Vand fra Vandværket og andre saadanne Ting. Men det er jo ingenlunde det, som den ærede Viceformand gaaer ud paa at faae bevirket. Men derimod vil man aldeles ikke opnaae at faae den Grændse, som har ønsket tilveiebragt, nemlig en Grændse, hvorefter det, som hører til Hvidovre Sogn og havde Byskarakteren, kom ind under denne Lov. Derimod troer jeg, at man ved at gaae ind paa Loven, som den foreligger, vil bevirke, at den Grændse, den ærede Viceformand ønsker, og som jeg ogsaa ønsker, og som ligger i Sagens Natur, opnaaes. Det er rimeligt, at naar den Deel af Hvidovre Sogn, som har Byskarakteren, har den samme Fordeel som den, den tilsvarende Deel af Frederiksberg Sogn opnaaer ved denne Lov, saa vil den senere slutte sig dertil. Det kan altsaa være en Tilkyndelse for denne Deel af Hvidovre Sogn, for senere at ønske ligeledes at komme ind under samme Lov. Jeg

troer derfor, at den ærede Viceformand snarere maatte understøtte denne Lov, for at naae sit Maal, end bekæmpe den.

Lehmann: Det er mig sandelig ikke behageligt saa tidt at skulle tage Ordet i denne Sag; men jeg maa paa det Bestemteste benægte, at jeg har tilbagetaget Noget eller havt Noget at tilbagetage. Jeg har sagt, og jeg taler i den Henseende af en rig personlig Erfaring, at man finder jævnlige Exempler paa, at Sogne, der staae i en communal Forbindelse, ønske denne løst paa Grund af en Beregning af, hvad der kan være fordeelagtigt eller ikke i enkelte Forhold. Jeg har sagt, at disse Grunde for en Adskillelse vare værdiløse, og jeg har sagt, at der var i denne Henseende Enighed tilfede mellem den sidste ærede Taler og mig, ligesom jeg ogsaa troede, at den ærede Kultusminister tiltraadte min Mening. Derom ere vi altsaa enige, at det er værdiløse Grunde, og jeg har saaledes ikke deri havt Noget at tage tilbage. Jeg har dernæst erkjendt, at der kan være meget vægtige Grunde for en Adskillelse; men jeg har tillige sagt, at de ikke consequent føre til at tage ind og behandle som By et stort District, som notorisk ikke er By, men i alle landlige Forhold staaer paa samme Fod som Hvidovre Sogn, og mod hvis Indlemmelse i Byen der kvalitativt taler de samme Grunde, som mod Indlemmelsen af Hvidovre Sogn, skøndt der quantitativt kan være Mindre, der taler derimod, ligesom det er urimeligt, at der af Hvidovre Sogn bliver tilbage et lille Stykke, som efter alle Forhold ikke bør høre under Landdistrictet. Jeg har altsaa erkjendt, at der kan være vægtige Grunde for en Adskillelse, men sagt, at der ikke kan være Tale om den Adskillelse, der her er foreslaaet, og det er ikke nogen Modsætning mellem disse Præmisser og denne Conclusion; thi hvad der stiller sig imod at komme til denne Conclusion er kun en tom Fordom, nemlig den Grændse, som fra Arilds Tid har været fastsat af Gud veed hvilke, tilfældige Aarsager, ikke efter dette Forholds sande Bæsen, men efter Kort i Matrikelcomptoiret under Navn af Grændsen imellem Frederiksberg og Hvidovre Sogn. Hvad der skulde naaes